

Розробка плану соціального розвитку здійснюється у декілька етапів:

- 1) розробка соціального паспорту колективу;
- 2) визначення цілей і завдань соціального розвитку;
- 3) розробка проекту плану соціального розвитку;
- 4) розробка планових показників соціального розвитку та заходів з їх виконання.

Таким чином, соціальний розвиток, будучи елементом економічного розвитку, повинен забезпечувати:

- по-перше, підвищення ефективності виробництва на основі зростання його технічної оснащеності, поглиблення наукової організації праці, поліпшення підготовки, підбору, розміщення й виховання кадрів, стабілізацію трудових ресурсів, скорочення втрат робочого часу й зміцнення трудової дисципліни;

- по-друге, зростання матеріального добробуту працівників, підвищення їх загальноосвітнього й культурного рівня, професійну орієнтацію й ріст, підвищення кваліфікації;

- по-третє, соціальний розвиток виявляється в підвищенні соціальної активності працівників, розширенні їхньої участі в різних громадських організаціях і заходах, у суспільно-політичному житті, створенні інфраструктури, що сприяє більш продуктивній і якісній праці.

Література:

1. Балабанова Л.В. Управління персоналом: Підручник / Л.В. Балабанова, О.В. Сардак. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 468 с.
2. Виноградський М.Д. Управління персоналом: Навч. посібник / М.Д. Виноградський, А.М. Виноградська, О.М. Шканова. – 2-ге вид. – К. : ЦУЛ, 2009. – 502 с.
3. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудова відносини: Підручник / О.А. Грішнова. – 5-те вид., оновлене. – К. : Знання, 2011. – 390 с.

## **НЕОБХІДНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ДЛЯ ДОРОЖНІХ ПІДПРИЄМСТВ**

*Онопрієнко Г.С.*

*Науковий керівник: Лисенко А.О. к.е.н., доцент  
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В наш час економічна ситуація в країні характеризується загальною фінансовою нестабільністю, інфляцією, незначним ростом обсягів виробництва. В таких умовах результати діяльності будь-якого підприємства можуть бути підвергнуті суттєвим коливанням.

Багато організацій потрапляють під дію цих негативних факторів, внаслідок чого можуть опинитися в кризовій ситуації, не є винятком і дорожні організації.

Антикризове управління можна розглядати, як управління, у якому поставлено певним чином передбачення небезпеки кризи, аналіз його симптомів, заходів для зниження негативних наслідків кризи і використання його факторів для наступного розвитку. Можливість антикризового управління визначається у першу чергу, людським фактором. Усвідомлена діяльність людини дозволяє шукати і знаходити шляхи виходу з критичних ситуацій, концентрувати зусилля на вирішенні найбільш складних проблем, використовувати накопичений досвід подолання криз, пристосовуватися до виникаючих ситуацій.

Тому основою антикризового управління є забезпечення гарних результатів – запланованих чи випадкових за допомогою здорової організації, що досягається шляхом використання оточення на основі добре поставленого управління людьми і комунікаціями.

Однією із ключових умов ефективності антикризового управління в будь-якій галузі, зокрема і в дорожній сфері, є оперативність реагування на сигнали про можливу кризу. На основі цього можна сформулювати наступні принципи антикризового управління:

- антикризове управління базується на плануванні і розробці спеціальних і оздоровчих програм стратегічного характеру, які ставлять собі ціллю стабілізацію діяльності і приріст темпів розвитку підприємства шляхом використання ефективних управлінських інструментів, впровадження постійних і послідовних інновацій, оперативне реагування на суттєві зміни внутрішнього і зовнішнього середовища при найменших фінансових і матеріальних втратах для підприємства;

- моніторинг внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства, активізація стану постійного очікування сигналів про можливу кризу і негайна реакція на ці сигнали з ціллю раннього визначення загрози та її попередження;

- реалізація будь-якого антикризового заходу повинна бути чітко цілеспрямованою і забезпечити можливість досягнення заданого рівня ефективності;

- формування управлінських рішень повинно здійснюватись на основі оперативної і достовірної вихідної інформації;

- необхідне суворе ранжування пріоритетів рішення виникаючих проблем в силу обмеженості ресурсів і часу внаслідок кризової ситуації що виникла;

- реалізацією антикризового управління повинні займатися компетентні спеціалісти із модернізованої управлінської ієрархії згідно вимогам кризових умов.

Таким чином, можна зробити висновок, що в основі антикризового управління знаходиться процес, який постійно слідкує за появою слабких сигналів, що свідчать про можливість розвитку негативних факторів і як наслідок виникнення кризи.

Антикризовий менеджмент повинен забезпечувати оперативне реагування на проявлення будь-яких негативних кризоутворюючих факторів шляхом своєчасного розроблення актуальних антикризових заходів.

Література:

1. Василенко В.О. Антикризисное управління підприємством: Навч. посіб. / В.О. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2003. – 504 с.
2. Липський Г.Є. Основи організації, планування та управління дорожнім виробництвом / Г.Є. Липський, М.М. Лихоступ. – К.: ГРАНМНА, 2010. – 400 с.
3. Чернявський А.Д. Антикризисное управління підприємством: Навч. посіб. / А.Д. Чернявський. – К. : МАУП, 2006. – 256 с.

## **ВЛИЯНИЕ ДЕСТРУКТИВНЫХ ФАКТОРОВ НА КАЧЕСТВО ЖИЗНИ**

*Палёха В.О.*

*Научный руководитель: Иванюков А.С., д.э.н., профессор  
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

В 90-тые годы XX столетия макроэкономический показатель – «качество жизни» обычно рассматривался как совокупность следующих составляющих: качество обороноспособности; качество конечной продукции; качество экологии.

При этом качество конечной продукции зависело от качества промежуточной продукции, а оно в свою очередь зависело от: качества труда; качества предметов труда; качества средств труда; качества производственной среды; качества технологии; качества управления и т.д.

Прошли годы становления независимости в Украине, которые показали, что экономическую и социальную составляющие нужно обязательно учитывать, поскольку снижение реальных доходов населения, рост безработицы, экономические кризисы напроць перечеркивают понятие «качество жизни».

Сегодня, когда Украина ведет оборонительную войну против агрессора – России, которая по международным обязательствам должна была быть гарантом целостности территории Украины, но не стала, население страны становится свидетелями непомерной нагрузки на бюджет государства.

Ежедневные миллионные расходы на ведение боевых действий, содержание армии тяжким бременем ложатся на граждан Украины.

В этих условиях правительство Украины вынуждено идти на крайние меры.

Среди них особое место занимают рост безработицы и повышение коммунальных тарифов, которое касается всех без исключения жителей страны.

Несмотря на то, что в Законе Украины «О Жилищно-коммунальных услугах» сказано, что тарифы должны регулироваться на основе открытости, доступности и прозрачности для потребителей и общества, людей просто ставят в известность: мол, теперь обслуживание таких-то коммуникаций или оборудования будет стоить столько-то.